

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 14Csp/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4220200624
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:4220200624.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci žalobkyne: S. P., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XXXX/XX, B., v konaní zastúpenej: Sidor a partneri s.r.o. so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, IČO: 52 635 970, proti žalovanému: Home Credit Slovakia a.s. so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, v konaní zastúpenému: Advokátska kancelária Goliašová Gabriela s.r.o. so sídlom Piaristická 707/25, Trenčín, IČO: 47 234 679, o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 600,- €, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 600,- € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobkyňa m á právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 24.2.2020 doručila žalobkyňa súdu žalobu, ktorou žiadala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej sumu 600,- € a trovy konania. Podanú žalobu postavila na tom skutkovom tvrdení, že dňa 22.11.2012 uzatvorila so žalovaným Zmluvu o hotovostnom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej žalovaný poskytol úver vo výške 3.000,- € a tento sa ona v zmluve zaviazala splatiť v 84 mesačných splátkach po 71,82 € pri dojednanej ročnej úrokovej sadzbe 18,83 %, RPMN od 21,5 % do 22,2 %, pričom celkove mala titulom úveru žalovanému uhradiť sumu 5.582,64 €. Poukázala na rozsudok vo veci sp. zn. 13Csp/345/2017 zo dňa 31.7.2018, ktorým vyhovel jej žalobe a žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 1.887,78 € s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia, keď súd prvej inštancie vyhodnotil vyššie uvedenú zmluvu uzavretú medzi stranami sporu ako zmluvu s nedostatkami, pre ktoré bolo potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, čo znamená, že spotrebiteľ bol povinný vrátiť veriteľovi len istinu a uhradenú sumu prevyšujúcu sumu poskytnutého úveru bol žalovaný povinný žalobkyni vydať. Uplatnený nárok odvodzovala z ustanovenia § 3 ods. 5 veta tretia zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, keď došlo k porušeniu povinnosti uloženej zákonom č. 129/2010 Z.z. v spojení s Občianskym zákonníkom žalovaným ako veriteľom, žalobkyňa ako spotrebiteľ úspešne uplatnila na súde porušenie predmetných povinností a bolo o nich právoplatne rozhodnuté rozsudkom, a existuje aj príčinná súvislosť. Konštatovala, že žiadne ďalšie podmienky na priznanie finančného zadostučinenia zákon nevyžaduje. Je bez významu, či spotrebiteľovi ujma reálne vznikla, pretože na účely nároku na primerané finančné zadostučinenie postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy, hrozba jej vzniku. V danom prípade však žalobkyni ako spotrebiteľovi ujma nielen hrozila, ale aj reálne vznikla. Pri čestnom a odbornom postupe žalovaného pri vyhotovovaní zmluvy by majetkové práva žalobkyne ako spotrebiteľa ohrozené neboli a nebolo by do nich zasiahnuté. Uznala, že veriteľovi by mala patriť odplata za poskytnutý úver, avšak len v prípade splnenia podmienky, že sám neporuší kogentné ustanovenia zákona upravujúceho postup poskytovania úverov. Ak veriteľ postupuje v rozpore so zákonom a spotrebiteľ je tak objektívne uvedený

do omylu v otázkach podstatných pre posúdenie obsahu, resp. rozsahu jeho záväzku, veriteľ tak bez právneho dôvodu ohrozuje jeho majetok a v konečnom dôsledku do neho aj priamo zasahuje. Zásah do práv a majetkovej sféry spotrebiteľa je zrejmý z toho, že najskôr bol zo strany veriteľa zavedený o podmienkach poskytnutia úveru, následne bol nútený plniť na účet veriteľa prostriedky, na ktoré veriteľ zo zákona nemal nárok a napokon bol spotrebiteľ nútený podstúpiť súdne konanie za účelom ochrany svojich práv, keďže žalovaný sa napriek svojmu nezákonnému postupu odmietol akýmkoľvek spôsobom mimosúdne dohodnúť. Poukázala na rozhodovaciu prax iných súdov v obdobných veciach, keď konštatovala, že odplata za poskytnutie úveru predstavovala sumu 2.582,64 €, hoci skutočná odplata po započítaní poplatkov a poistného do nákladov úveru predstavovala až čiastku 3.032,88 €. V takejto výške potom považovala za ohrozené svoje majetkové práva. Výšku primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 600,- € považovala za primeranú na to, aby pre spotrebiteľa predstavovala dostatočnú náhradu za diskomfort z dôvodu, že spotrebiteľ bol nútený domáhať sa ochrany svojich práv na súde a zároveň bude výška primeraného finančného zadosťučinenia v dostatočnej miere plniť aj odradzovaciu funkciu pre prípadné budúce porušenia práv zo strany žalovaného. Za ďalšie kritériá pre posúdenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia označila: intenzitu zásahu do práv spotrebiteľa, výšku nedôvodne požadovanej sumy žalovaným, dĺžku trvania závadného stavu a objektívnu spôsobilosť tohto konania vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom a spoločenskom živote žalobkyne.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Konštatoval, že základným predpokladom pre úspešné uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa je preukázanie, že žalovaný svojim konaním porušil súčasne kumulatívne ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitného právneho predpisu. Žalobkyňa však v tomto smere nepreukázala, ktoré konkrétne ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitného právneho predpisu boli zo strany žalovaného porušené. Predpokladom uplatnenia inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia je podľa jeho názoru to, aby aspoň potenciálna hrozba ujmy v dôsledku porušenia práv alebo povinností vznikla, inak nie je čo reparaovať. Tiež musí byť preukázané, že došlo k úspešnému uplatneniu práva na strane spotrebiteľa. Konanie vedené na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 13Csp/345/2017 a rozhodnutie v ňom vydané nepovažoval za úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa, nakoľko predmetom konania bolo vydanie bezdôvodného obohatenia, z čoho nemožno žiadnym logickým výkladom dospieť k záveru, akého porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom č. 250/2007 Z.z. a osobitnými predpismi sa žalovaný voči žalobkyni dopustil. Sumu, na zaplatenie ktorej bol rozsudkom vo veci sp. zn. 13Csp/345/2017 zaviazaný, žalobkyni uhradil. V predmetnom rozhodnutí nebolo deklarované žiadne porušenie práv alebo povinností zo strany žalovaného, išlo o rozsudok na plnenie. Poukázal na dôvodovú správu k zákonu č. 250/2007 Z.z., z ktorej vyplýva, že nárok spotrebiteľa na poskytnutie finančného zadosťučinenia prichádza do úvahy len v prípade, ak poskytnuté plnenie (tovar alebo služby) malo vady. Plnenie z úverovej zmluvy však žiadne vady nevykazovalo, nakoľko predmet zmluvy - finančné prostriedky boli poskytnuté riadne a včas. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia má slúžiť ako nástroj na odstránenie spôsobenej ujmy spotrebiteľa. V prípade, ak preventívne pôsobenie neplní svoj účel, potom priznanie primeraného finančného zadosťučinenia má nahradiť alebo zmierniť následky pre spotrebiteľa. V danom prípade žalobkyni žiadna (ani potenciálna) ujma nevznikla, pretože získala najvýhodnejší úver, aký by jej neposkytla žiadna banka. Konštatoval, že pokiaľ by mal žalobkyni uhradiť sumu 600,- €, sám by sa dostal do pozície, že by mal spotrebiteľovi uhradiť viac, ako mu spotrebiteľ titulom poskytnutého úveru uhradil. Takýto stav nepovažoval za žiaduci a ani súladný s európskymi smernicami na ochranu spotrebiteľa. Duplicitné sankcionovanie žalovaného (ktorý bol povinný žalobkyni ako spotrebiteľovi vrátiť sumu prevyšujúcu poskytnutú sumu istiny úveru) by spôsobilo vznik nerovnováhy v neprospech žalovaného ako dodávateľa. Mal za to, že takýmto rozhodovaním súdov - priznaním ďalšieho umelo navýšeného finančného zadosťučinenia by sa z poskytovania úverov mohla stať príjmová činnosť pre špekulatívnych spotrebiteľov, ktorým by veritelia museli platiť za poskytnutie úveru. Právo na primerané finančné zadosťučinenie je závislé od úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi spotrebiteľom, ktorej porušením bola privodená určitá hrozba ujmy. Mal za to, že v danom prípade nebolo preukázané, že zo strany žalobkyne došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, ani že porušením práva alebo povinnosti vznikla určitá ujma, ani že táto ujma vznikla vo výške 600,- €, ktorá suma je požadovaná titulom primeraného finančného zadosťučinenia. To, že súdy vyhlásia poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov predsa predstavuje výhodu a nie škodu pre spotrebiteľa. Jediným poškodeným po takom

rozhodnutí soudu je samotný veritel'. Konštatoval, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobkyne, resp. na kompenzáciu jej majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany, ktorú považuje za splnenú už tým, že bol ako veriteľ ukrátený o úroky a poplatky, keďže žalobkyni poskytnutý úver bol vyhlásený za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedených dôvodov navrhol podanú žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

3. Žalobkyňa v reakcii na vyjadrenie žalovaného zotrvala na podanej žalobe. Argumentáciu žalovaného považovala za nesprávnu a súdnou praxou prekonanú. Mala za to, že v danom prípade boli splnené všetky predpoklady pre vznik uplatňovaného nároku, čo doložila relevantnými dôkazmi, najmä rozhodnutím súdu konštatujúcim porušenie práv na ochranu spotrebiteľa (najmä zákona č. 129/2010 Z.z.). Argumentáciu a úvahy žalovaného o tom, či vôbec došlo k porušeniu práv na ochranu spotrebiteľa považovala za absurdné a bez opory v skutkovom stave. Ak súd rozhodol po povinnosti žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovitosti poskytnutého úveru, potom nie je možné prijať iný záver, ako ten, že žalovaný porušil ustanovenia zákona slúžiace na ochranu spotrebiteľa, konkrétne ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ktoré ustanovuje aké konkrétne relevantné informácie musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať pod sankciou, že sa úver bude považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný však v danom prípade v zmluve neuviedol správny údaj RPMN, termín konečnej splatnosti, dobu trvania zmluvy, pričom súčasne konal v rozpore s dobrými mravmi, ktoré konanie zakazuje ustanovenie § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z.. Zopakovala, že vznik ujmy nie je podmienkou pre vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie, k čomu poukázala na rozhodovaciu prax súdov SR. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia konštatovala, že táto je závislá od úvahy súdu, žalobkyňa jej výšku odhadla s prihliadnutím na rozhodovaciu prax súdov a okolnosti prípadu. K ďalším kritériám pre posúdenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia vo vzťahu k intenzite zásahu do práv spotrebiteľa uviedla, že zo strany žalovaného ako veriteľa neboli v zmluve uvedené viaceré obligatórne náležitosti, vrátane uvedenia nesprávnej hodnoty RPMN, z jeho strany išlo o konanie v rozpore s dobrými mravmi voči spotrebiteľovi ako slabšej strane zmluvného vzťahu, pričom výška nedôvodne požadovanej sumy žalovaným bola viac ako 3.000,- €, z ktorej väčšiu časť od žalobkyne aj získal. Doplnila, že závadný stav trval od uzavretia zmluvy, t.j. od 21.11.2012 až do rozhodnutia Krajského súdu v Nitre, t.j. do 26.11.2019, teda 7 rokov a na jej súkromnom živote sa negatívne dôsledky odrazili v tom, že došlo k znižovaniu jej životnej úrovne na úkor žalovaného, ktorý požadoval neprimerane vysokú odplatu za poskytnutý úver a tiež zadržoval sumu vo výške viac ako 1.800,- €, hoci mu táto nepatrila. Tiež nemožno prehliadnuť, že žalovaný odmietal akokoľvek sa s ňou mimosúdne dohodnúť a preto bola nútená domáhať sa ochrany svojich práv na príslušnom súde podaním žaloby proti ekonomicky a právne silnejšiemu subjektu. Primerané finančné zadosťučinenie má plniť aj sankčnú funkciu a teda jej výška má byť taká, aby bola spôsobilá odradiť nečestného dodávateľa od ďalšieho protiprávneho konania.

4. Žalovaný v podaní zo dňa 2.7.2020 poukázal na rozhodovaciu prax súdov a uviedol, že doterajšia rozhodovacia prax súdov je datovaná skôr, ako došlo k rozhodnutiu Súdneho dvora EÚ ohľadne sporného výkladu nevyhnutných náležitostí úverovej zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Na základe rozhodnutia Súdneho dvora EÚ ako aj uznesenia NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 z 22.2.2018 by sa mal prispôbiť výklad vnútroštátnych súdov pri vyhodnocovaní bezúročnosti a bezpoplatkovitosti jednotlivých úverových zmlúv v prípade žalôb týkajúcich sa neuvedenia nevyhnutných zákonných náležitostí v spotrebiteľských zmluvách, aby to v konečnom dôsledku nebol dodávateľ, komu nesprávnym výkladom zákonných ustanovení bude vznikať nedôvodne škoda. V konaní je tiež potrebné skúmať hľadisko primeranosti uplatneného nároku. V tomto smere uviedol, že žalobkyňa v priebehu konania ničím nepreukázala, v čom pociťovala porušenie svojich práv, aké to malo na ňu dôsledky, v čom vidí odôvodnenosť požadovanej výšky primeraného finančného zadosťučinenia v sume 600,- € a podobne. Konštatoval, že priznanie primeraného finančného zadosťučinenia pri porušení práv nemá byť nástrojom pre obohatenie sa spotrebiteľa, ktorému už bezdôvodné obohatenie vo výške 1.887,78 € vydané bolo. Preto duplicitné vyplatenie žalovanej sumy považoval za nedôvodné, nepreukázané a v rozpore s cieľom normy, ktorú zákonodarca primeraným finančným zadosťučinením sledoval. Počas celého trvania úverového zmluvného vzťahu od žalobkyne ako spotrebiteľa požadoval len plnenie zmluvných povinností, ku ktorým sa žalobkyňa slobodne a vážne zaviazala pri podpise zmluvy. Takéto jeho konanie nemožno vyhodnotiť ako porušenie práv a povinností žalobkyne zo strany žalovaného, ktoré by zakladalo nárok na vyplatenie primeraného finančného zadosťučinenia. Opakovane preto žiadal podanú žalobu zamietnuť.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vec v zmysle § 180 CSP prejednal v neprítomnosti právnych zástupcov strán sporu, ktorí sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčast' na pojednávaní však ospravedlnili a súhlasili s prejednaním a rozhodnutím veci v ich neprítomnosti. Po oboznámení sa s listinnými dôkaznými prostriedkami a to rozsudkom Okresného súdu Komárno č.k. 13Csp/345/2017-99 zo dňa 31.7.2018, rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 12Co/244/2018-164 zo dňa 26.11.2019, doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

6. Na Okresnom súde Komárno sa medzi totožnými stranami sporu ako v tomto spore viedlo konanie pod sp. zn. 13Csp/345/2017, v ktorom sa žalobkyňa domáhala od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.887,78 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.887,78 € od 14.6.2017 do zaplatenia, keď tvrdila, že medzi stranami sporu dňa 21.11.2012 uzavretá Zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere č. 4211108167 neobsahuje zákonné náležitosti, resp. obsahuje nesprávny údaj o RPMN a nesprávny údaj o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom a preto je potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Okresný súd Komárno rozsudkom č.k. 13Csp/345/2017-99 zo dňa 31.7.2018 podanej žalobe vyhovel, keď dospel k záveru, že pre absenciu podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere (určitá výška RPMN, určitý údaj o dobe trvania zmluvy a určitý údaj o konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. j), f) zákona č. 129/2010 Z.z.) je potrebné považovať poskytnutý úver vychádzajúc z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 v znení účinnom do 31.12.2012 za bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalobkyňa titulom poskytnutého úveru uhradila žalovanému sumu vyššiu ako bola istina poskytnutého úveru, súd žalovaného predmetným rozsudkom zaviazal na zaplatenie tejto prevyšujúcej sumy (1.887,78 €) i s príslušenstvom žalobkyni. Predmetný rozsudok súdu prvej inštancie žalovaný napadol včas podaným odvolaním. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací rozsudkom č.k. 12Co/244/2018-164 zo dňa 26.11.2019 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil keď mal za to, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov aj v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko v zmluve bol nesprávny údaj o RPMN, keďže pri jeho výpočte neboli zohľadnené náklady, ktoré sa započítavajú do celkovej výšky nákladov spojených so spotrebiteľským úverom, od ktorej sa odvíja aj výška RPMN. Rozsudok č.k. 13Csp/345/2017-99 zo dňa 31.7.2018 nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 12Co/244/2018-164 zo dňa 26.11.2019 dňa 2.1.2020 a stal sa vykonateľným dňa 6.1.2020.

7. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa), Tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

Podľa § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Podľa § 4 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi; ustanovenia § 7 až 9 tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

8. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy medzi stranami sporu (21.11.2012) (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

9. V zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi (ktorými sú Občiansky zákonník, zákon č. 129/2010 Z.z. a pod.), má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi zodpovedá. Citované ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávateľia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany spotrebiteľovi. Jediným predpokladom pre uplatnenie tohto práva je len úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti (napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky použitej v spotrebiteľskej zmluve). Žiadnu inú podmienku, t.j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby bola spotrebiteľovi privedená konkrétna ujmy, zákon nevyžaduje. Zákonodarca v tomto prípade uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (resp. bezdôvodné obohatenie), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, zákon neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Preto bude vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu stanovil rozsah finančného zadosťučinenia. (rozsudok NS SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 z 30.1.2019)

10. Primerané finančné zadosťučinenie v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa má okrem satisfakčnej funkcie i funkciu sankčnú (zaplatenie finančného zadosťučinenia predstavuje pre porušiteľa finančnú ujmu, nie len ujmu morálnu) a tiež i funkciu preventívnu, pretože musí odraďovať od ďalšieho nezákonného postupu porušiteľa. Účelom poskytnutia finančného zadosťučinenia je odčinenie ujmy

a útrap, keď sú voči spotrebiteľovi uplatňované nezákonné nároky alebo je vystavený bezprostrednej hrozbe nezákonných nárokov, je bezdôvodne sankcionovaný, znevýhodňovaný alebo diskriminovaný.

11. Výška primeraného finančného zadosťučinenia nie je predmetom žiadnej právnej úpravy, ustálenie jej výšky je na úvahe súdu, ktorý v rámci voľnej úvahy vyhodnocuje primeranosť s ohľadom na konkrétne okolnosti veci. Pri určovaní výšky primeraného finančného zadosťučinenia sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod..

12. Vo veci vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 13Csp/345/2017 sa žalobkyňa domáhala od žalovaného zaplata sumy 1.887,78 € s príslušenstvom dôvodiac, že pre absenciu zákonných náležitostí, resp. nesprávne uvedenie údajov v uzavretej Zmluve o hotovostnom úvere a zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.11.2012 je potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa bola v predmetnom konaní plne úspešná, keď súd podanej žalobe vyhovel (rozsudok Okresného súdu Komárno č.k. 13Csp/345/2017-99 zo dňa 31.7.2018) a rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo potvrdené odvolacím súdom (rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 12Co/244/2018-164 zo dňa 26.11.2019). V rozsudku Okresného súdu Komárno i rozsudku Krajského súdu v Nitre bolo konštatované porušenie ustanovení Občianskeho zákonníka ako aj ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z.. Právoplatným ukončením konania vedeného na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 13Csp/345/2017 bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi umožňujúci žalobkyni požadovať od žalovaného primerané finančné zadosťučinenie. V tomto smere je nad všetku pochybnosť, že právoplatným ukončením súdneho konania, predmetom ktorého bol uplatnený nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného titulom plnenia nad rámec poskytnutej istiny zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý spotrebiteľský úver súdy vyhodnotili v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. ako bezúročný a bez poplatkov, na strane žalobkyne došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, keďže žalovanému bola právoplatne uložená povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie z titulu uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý súd vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov. Týmto žalobkyňa naplnila jediný zákonom požadovaný predpoklad pre úspešné uplatnenie si nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Pokiaľ žalovaný v tomto smere poukazoval na to, že na strane žalobkyne musí byť preukázaná aspoň potenciálna hrozba ujmy v dôsledku porušenia práv alebo povinností, aby bolo čo reparaovať, resp. že musí preukázať aké konkrétne práva alebo povinnosti boli porušené ako aj výšku vzniknutej ujmy, súd poukazuje na rozhodovaciu prax súdov SR, ktorou bolo vo vzťahu k nároku na náhradu primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa opakovane judikované, že takýto nárok spotrebiteľovi patrí v prípade, ak z jeho strany došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitných predpisov, pričom za úspešné uplatnenie takéhoto nároku je možné považovať i uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu spotrebiteľského úveru, ktorý bol súdom vyhodnotený ako bezúročný a bez poplatkov, čo bol i daný prípad.

13. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť všetky svoje funkcie - satisfakčnú, sankčnú i preventívnu. Primerané finančné zadosťučinenie v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa je potrebné ustáliť v takej výške, aby dostatočne odradila dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil dodávateľ (žalovaný) voči spotrebiteľovi (žalobkyni) a tiež ho treba chápať ako odmenu pre spotrebiteľa za to, že sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov, keď možno predpokladať, že dodávateľ sa konania (ktorého sa dopustil voči konkrétnemu spotrebiteľovi) už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

14. V danom prípade žalovaný napriek bezúročnosti a bezpoplatkovitosti poskytnutého spotrebiteľského úveru od žalobkyne inkasoval plnenie, na ktoré nemal nárok. Išlo o sumu 1.887,78 €, ktorú od žalobkyne inkasoval napriek tomu, že mal nárok len na zaplata sumy 3.000,- €, ktorú titulom spotrebiteľského úveru žalobkyni poskytol a ktorú sumu mu žalobkyňa aj uhradila. Takéto konanie žalovaného je potrebné vyhodnotiť ako konanie, ktoré nie je v súlade s dobrými mravmi. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi vyplýva priamo z ustanovenia § 4 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalovaná tak bola vystavená psychickému vypätiu a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 13Csp/345/2017, pričom je bez akýchkoľvek pochybností, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý sa na úkor žalobkyne snažil získať plnenie, na ktoré nemal právny nárok (ide

o sumu prevyšujúcu poskytnutú istinu, keď v zmysle uzavretej spotrebiteľskej zmluvy mala žalobkyňa žalovanému takto uhradiť sumu 3.032,88 € (+ istina 3.000,- €).

15. Súd prihladnuc na intenzitu závadného stavu, časové trvanie závadného stavu, satisfakčnú a sankčnú funkciu, dospel k záveru, že uplatnený nárok na zaplatenie sumy 600,- € titulom finančného zadosťučinenia je primeraný. Suma 600,- € predstavuje ani nie 1/5inu zo sumy 3.032,88 €, o ktorú sumu sa žalovaný chcel na úkor žalobkyne obohatiť napriek bezúročnosti a bezpoplatkovitosti poskytnutého spotrebiteľského úveru. Priznanie sumy 600,- € titulom primeraného finančného zadosťučinenia súd vyhodnotil ako satisfakciu žalobkyňi za stav, že v dôsledku konania žalovaného bola nútená iniciovať súdne konanie (v ktorom úspešne uplatnila porušenie práva alebo povinnosti v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitných predpisov) a tiež za sankciu postihujúcu žalovaného v takom rozsahu, aby ho odradila od takéhoto konania do budúcnosti. Preto súd podanej žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 600,- € žalobkyňi tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

16. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa 255 ods. 1 CSP, keď žalobkyňa bol tou stranou sporu, ktorá bola s ohľadom na výsledok konania v konaní plne úspešná. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník tunajšieho súdu osobitným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

17. Lehotu na plnenie súd určil podľa § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Komárno v dvoch písomných vyhotoveniach, resp. autorizovaným elektronickým podaním.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozhodnutím, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.